

nu e cu putință să nu-mi exprime inima fierbinte dorință: „Ca Domnul să asculte pre pré-inălțatul nostru împărat in ziua de războiu; să-l apere pre dânsul numele Dumneșului lui Iacob; să-i trimită lui ajutoriu din locul seu cel sânt, și din Sion să-l apere pe el; să facă cu el după blânda și binecuvântata lui inimă, și tot svatul lui să-l întărească; implinască Domnul tótă cererea lui, și să-l asculte pre el din ceriul său cel sfânt. Dómnne! Binecuvântă pre împăratul, și ne auđi pre noi, ori in ce ți te vom chiema“. Psalm 19.“¹⁾)

A doua cuvântare a vicariului Șaguna ținută in limba română:

„Bine incuviințaților domni protopresbiteri, iubiților mei in Christos frați! Étä ziua cea dorită! Étä ascultarea și implinirea prea umilitei noastre rugări, la prea înălțatul și mult stăpânitoriul nostru împărat și rege Ferdinand așternute! Étä mila cea părintească a prea bunului și dreptului nostru monarch Ferdinand nouă astăzi, ca și sórele pre orizontul ceriului strălucitoare! Étä ziua de mângăiere pentru biserica noastră! Inse, étă și ziua cea plină de sorți!

De au fost óre-când un moment mai insemnat pentru biserica noastră, cu adevărat momentul acest present se póte dice cel mai insemnat pentru ea, pentru noi toți, da încă și pentru următorii nostri; căci astăzi limpede vedem mai mult decât părinteșca îngrijire și prea inalta milă a prea înălțatului și mult stăpânitoriului împăratului și regelui nostru Ferdinand, ce o nutrește in inaltul seu pept, pentru toți credincioșii sei supuși și tóte religiunile, care sunt sub prea inalta sa stăpânire; așa dară și pentru noi și pentru religiunea noastră, el este unul intru adevăr rege apostolic!

Inse, ca să putem noi deslega problema noastră cu un rezultat bun matematic, precunosc și mărturisesc a fi de lipsă, ca lăsându-ne de interesele personale, și având inaintea ochilor sfințenia dilei de astăzi, precum și binele obscesc, să cugetăm și să urmăm poruncei cei împărătesci, și cuprinsului induratului decret, care acum ni s'au publicat, și așa pentru mai sigura deslegare a problemei noastre, vă rog eu pre bine incuviințeniile vóstre intru domnul, ca cu vrednicia să umblăm după chiemarea cu care suntem chiemați; cu tótă smerenia și cu blândețe, cu indelungă răbdare îngăduind unul altuia cu dragoste, să ne nevoim a păzi impreunarea duchului intru legătura păcii; un trup și un duch, precum și chiemați suntem intru nădejdea

¹⁾ „Fóia pentru minte, inimă și literatură“ Nr. 50 din 1847.